

Uit de pastorie – week 51 2025

Wat achter ons ligt

Zondagavond verdiepten we ons in de tweede bede van het Onze Vader. De uitleg die de catechismus eraan geeft, blijft een rake, boeiende uitleg. Wel stond ik met u even stil bij de uitdrukking ‘hoe langer, hoe meer’. Na de tweede wereldoorlog is er in onze samenleving een tijdlang een groot optimisme geweest: samen bouwen we aan een betere wereld. We overwinnen steeds meer ernstige en dodelijke ziekten, we sluiten degelijke vredesverdragen waardoor we onze legers zo klein mogelijk kunnen maken, economisch hebben we eindeloos veel mogelijkheden om op een hoger niveau van leven te komen. Dit optimisme, die mede voortkwam uit een maakbaarheidsideaal, is intussen volledig gestrand (behalve bij optimistische liberalen). De aanslag op de Twin Towers in 2001 was een kantelpunt in de wereldgeschiedenis. Het pessimisme groeide, er begint een wolk van depressiviteit over de wereld te hangen. Ook in de kerk lijken de bloeitijden voorbij, in ieder geval in West-Europa maar ook op de Veluwe. Hadden we in de kerk stiekem ook geen last van een maakbaarheidsideaal? Dat we het allemaal toch wel mooi voor elkaar hadden en meenden dat het allemaal zegen was op onze orthodoxie? Intussen verkeert ook de kerk in zwaarder weer. Al met al: in 1563 mocht het ‘hoe langer hoe meer’ lijken, in onze tijd is het veelmeer ‘hoe langer, hoe minder’. Drijft het Koninkrijk niet van ons wèg? Mij vertroostte het onderwijs van de Heere Jezus, o.a. in Mattheüs 24, dat het Koninkrijk nabij is dan ooit, juist wanneer het op het tegendeel lijkt. Ondanks het schijnbare tegendeel breidt de Heere Zijn heerschappij uit. Hoe dichterbij het volmaakte Koninkrijk komt, hoe groter de tegenstellingen in de wereld zullen worden: laat wie vuil is, nog vuiler worden en laat wie heilig is, nog heiliger worden. Het Koninkrijk der hemelen breekt door op de wijze en in de weg van het oordeel. Daarom zegt de Heere zo vaak dat we hebben te volharden. Dan zullen we zalig worden!

Wat voor ons ligt

Op de vierde adventszondag lezen we nogmaals Mattheüs 1. Ergens las ik dat Lukas in zijn adventsevangelie Maria centraal stelt, maar dat Mattheüs Jozef centraal stelt. Beiden worden, op verschillende wijzen, in het werk van God ingeschakeld. Wat heerlijk als ook wij dienstbaar mogen zijn aan het werk van God in deze wereld! Daarna volgen de feestdagen van Kerst en de diensten rond de jaarwisseling. Voor alle diensten bidden we elkaar Gods zegen toe.

Bijna ten slotte

De afgelopen jaren was er wekelijks iets ‘uit de pastorie’ op onze site te lezen. Het waren de stukken die ik wekelijks als gemeentebericht schreef voor de Veluwse Kerkbode. Er was een vaste kern van lezers. Omdat ik met het oog op de verhuizing keuzes moet maken, ga ik per 1 januari 2026 met de bijdragen op de site stoppen. In de Veluwse Kerkbode blijven wel gemeenteberichten uit West & Oostendorp verschijnen, maar ze zullen kort zijn. Dank voor het lezen!

Ten slotte

Ik sluit af met een hartelijke groet in de Heere aan u en jullie allen, ook van mijn vrouw. Met allereerst een woord van dank voor alle meeleven rond mijn verjaardag, maar ook rond de sterfdag van Else. Dat ligt elk jaar zo dicht bij elkaar... De Heere gaf leven en de Heere nam leven. Maar door alles heen: de Naam van de Heere zij geloofd, al is het in gebrokenheid.

De Heere zegene u en jou als wij het Kerstfeest vieren. Dat we in ons hart persoonlijk mogen belijden data de geboren Heiland onze Immanuël is Die ons met God verzoent. Let op de liefde waarmee Hij Zich vernederde; let op de kracht en volmaaktheid van Zijn bloed; let op de noodzaak om verlost te worden van zonde en schuld; let op de beloften van het Woord die ons in de doop verzegeld zijn. Dan is en wordt het rijk. Ook groeten we elkaar met het oog op de jaarwisseling. Onze tijden zijn in Gods hand.

Uw A.J.M.